

ע"פ 6021/21 - עלי עובוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6021/21

לפני:
כבود המשנה לנשיאה נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:
علي עובוד

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז נצרת מיום
14.07.2021 בת"פ 20-01-54513 על ידי כבוד
השופט ח' סbag

תאריך הישיבה:
(15.12.2021) י"א בטבת התשפ"ב

בשם המערער:
עו"ד יהלישפרלינג

בשם המשיבה:
עו"ד חיים שויצר

בשם שירות המבחן למבוגרים:
עו"ס ברכה ויס

פסק דין

המשנה לנשיאה נ' הנדל:

עמוד 1

1. מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער – תקופה של 30 חודשים. המערער הורשע על פי הودאותו בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשך (ניסייה והובלה) ובהפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

2. צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות בנשך. פגיעתן של עבירות אלה היא הציבור בכללותן. לא פעם אזהרים ישראלים ושומריו חוק, החפצים להתרחק מכל מגע עם הנשך, נפגעים מכל הנשך כתוצאה מפעולותיהם של ערביינו הנשך. לעיתים הפגיעה היא ישירה – פגיעה שבגוף – ולעיתים תוצאה תertia מתבטאת גם במקרים אחרים: פגעה בחופש התנווה של מי שחוושים מהימצאים של כל הנשך בסביבה, ונמנעים מהगעה למקום זה או אחר, חרדה ותחושת חוסר בטחון, גם בסביבת המגורים. עם פגיעות כאלה אין להשלים.

3. הסגנון אינו מכחיש את האמור לעיל. טענתו היא כי נסיבות העניין מצדיקות הקללה בעונש, שכן מרשו אינם היורה בנשך, ולא החזיק והוביל את הנשך פרק זמן ארוך. התשובה לכך מציה בעובדות המקירה, שנקבעו על יסוד הودאות המערער. על פי עובדות המקירה, שוטרים קיבלו דיווח על ירי בחורשה. הם חקרו את הנידית בסמוך לחורשה, ולאחר מכן שמעו קול ירי נוספת. בהמשך הבחינו בumaruer, כשהוא אוחז בנשך מסוג 16-M. המערער החל לברווח, שהוא נשא ומוביל עמו את הנשך. השוטרים קראו לו לעצור, אך הוא המשיך להימלט בעודו זורק את הנשך. לבסוף תפסו אותו השוטרים, ולאחר התנגדו מצדיו הצליחו לעצרו. במהלך המעצר נתפסה בכיסו של המערער מחסנית ריקה המותאמת לרובה מסוג 16-M. הנה כי כן, המערער בחר להיות חלק מהשרשרת של ערביונות הנשך, בכך שמיד לאחר שבוצע ירי בנשך, הוא נשא והוביל את הנשך, תוך כדי הימלטות מהמשטרה, סייר בעצור, זרייקת הנשך במהלך המרדף הרגלי, ולאחר מכן התנגדות למשטרו.

నכון כי המערער אינו היורה, וכי יש להתאים כל עונש לנסיבות העובדות של המקירה. לא די בcourtת העבירה או בסוגה כדי לקבוע את העונש. ברם, בית המשפט אכן בוחן את הנסיבות, לרבות אלה של��ולא, והענין בא לידי ביטוי בתוצאה של אליה הגיע. אף אם יש ממד של חומרה בעונש, איןנו סבורים כי העניין על פי נסיבות המעשה והעונה מצדיק התערבותות.

4. הערעור נדחה.

ניתן היום, ט"ו בטבת התשפ"ב (19.12.2021).

המשנה לנשיאה

שפט שפט

שפט שפט